

Arrest

nr. 320 659 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 september 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 1 juli 2020, diende op 20 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 4 oktober 2016 en op 25 november 2019 (Eurodac).

1.2. Op 15 oktober 2020 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Italië verantwoordelijk werd geacht voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (bijlage 26^{quater}).

1.3. Op 25 juli 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 29 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/08/2020

U werd een eerste maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 augustus 2023 van 09.45 uur tot 13.18 uur. Uw advocaat, meester Omba Buila Ruth loco meester Gatunange Martine, was aanwezig gedurende het volledige gehoor. U werd een tweede maal gehoord op het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 15 mei 2024 van 09.41 uur tot 12.26 uur. Uw advocaat, meester Mandaka Ngumbu Guy loco meester Gatunange Martine, was aanwezig gedurende het volledige gehoor. Beide gehoren werden rechtstreeks in het Engels gevoerd.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Yoruba etnie en het Islamitische geloof, en op [...] december 1990 geboren te Saki (Oyo deelstaat, Nigeria). U voltooide uw primair onderwijs.

U groeide op bij uw grootmoeder in Saki. Toen u dertien of veertien jaar oud was (2003-2004), overleed zij. Hierop was er niemand meer om voor u te zorgen, dus na een paar maanden besloot u naar Lagos te verhuizen. Minder dan één jaar na aankomst, trad u toe tot de groep 'One Million Boys,' waarmee u diefstallen pleegde. In 2008, werd u (en andere leden) gearresteerd en opgesloten in de gevangenis.

Midden 2010, werd u vrijgelaten en besloot u te stoppen met uw criminele activiteiten. U kocht een motorbike (op krediet) en werd taxichauffeur. In 2011, werden motorbikes uit de stad verbannen. U deed echter verder, want u diende uw krediet af te betalen. U werd vervolgens gearresteerd door de politie, waarbij uw motorbike werd afgenomen, en u één week opgesloten, waarna uw borg werd betaald door uw kredietgever Onile. U diende echter uw krediet nog steeds verder af te betalen, dus ging opnieuw op straat leven en stelen. Op een bepaald moment, informeerde uw heler naar uw situatie/probleem. U vertelde hem over het lopende krediet, waarop hij stelde dat u beter in een andere regio kon gaan wonen en introduceerde u aan M.(...), die u meenam naar zijn buurt Haja (Lagos), in 2012.

M.(...) was de 'corporal/kapu', de leider van de groep/buurt 'Omo Inuilu.' U was zijn 'persoonlijke boy'/ rechterhand, wat, onder andere, inhield dat u met hem rondreed, dat u geld ophaalde dat mensen aan M.(...) dienden te betalen (omdat ze in zijn buurt verkochten of bouwden), dat u voor hem vocht, enz. In 2012, werd u gearresteerd omdat u na tien uur met een motorbike rondreed en voor twee of drie dagen opgesloten. In 2013, vond er een drie-dagen-durend groot gevecht plaats tussen uw groep en een rivaliserende groep, uit een andere buurt van leider O.E., over geldophaling: de andere groep had geld opgehaald van mensen die in jullie buurt woonden. Tijdens deze gevechten, werden er mensen gearresteerd en vermoord. De politie was op zoek naar de voornaamste leden, om zo de groepen/organisaties te neutraliseren. M.(...) besliste om Nigeria te ontvluchten en ging naar Zuid-Afrika. Voor u regelde hij een verblijf bij vrienden van hem, waar u kon verblijven tot M.(...) zou terugkeren.

Na aankomst bij deze groep, bestaande uit vier mannen, in de buurt Sego (Lagos), ontdekte u dat zij ernstige criminele, gewelddadige feiten pleegden. U diende ook deel te nemen aan hun activiteiten aangezien u bij hen inwoonde. U nam deel aan diefstal uit huizen en van auto's, waar ook fysiek geweld bij werd gebruikt. Jullie gingen ook samen uit. Op deze manier leerde u uw toenmalige partner O.(...) W.(...) kennen. Toen zij u vertelde dat ze zwanger was, besloot u van hun weg te vluchten. U wou een ander leven. Echter, om uw nieuw leven te financieren had u geld nodig, dus u besloot verscheidene spullen van deze mannen te stelen (horloges, geld, wapens, enz.).

In 2014, vluchtte u naar Ibadan (Oyo State), waar uw toenmalige partner woonde. Echter, deze groep van vier mannen ging naar uw vriendin en schoot haar neer. U besloot vervolgens Nigeria te ontvluchten, in december 2014 of januari 2015.

U legt geen documenten neer ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de groep van vier mannen, alsook de groep van 'O. E.' waartegen u (als lid van M.(...) zijn groep) vocht in Haja (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 28/08/2023, hierna NPO 1, p. 3, 17-18).

Vooreerst, dient er opgemerkt te worden betreffende de specifieke vervolgingsfeiten dat uw beweerde vrees naar aanleiding van betrokkenheid bij gewelddadige criminele groepen niet onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen valt. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is 'die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.' Indien het Commissariaat geloof zou hechten aan uw betrokkenheid bij verscheidene criminele, gewelddadige activiteiten (quod non, infra) (NPO 1, p. 7-9, 11-12, 15-27, 29-34; notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 15/05/2024, hierna NPO 2, p. 4-6, 8-25) vormt dit eerder een grond voor uitsluiting van het Vluchtelingenstatuut dan voor toekenning van dit statuut.

Ten tweede, indien het Commissariaat geloof zou hechten aan de voorgehouden vervolgingsfeiten (quod non, infra), zouden er sterke vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de actualiteit van deze vrees. Immers, het incident met deze groep van vier mannen dateert uit 2014, ongeveer tien jaar geleden (NPO 1, p. 7), en het incident met de rivaliserende bende dateert uit 2013, ongeveer elf jaar geleden (NPO 1, p. 17). Om deze reden werd u dan ook door de Protection Officer gevraagd of u nog concrete aanwijzingen heeft dat u nog steeds wordt gezocht/vervolgd, waarop u simpelweg antwoordt dat ze nooit vergiffenis geven (NPO 1, p. 33).

Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw voorgehouden betrokkenheid bij deze verscheidene criminele groepen, bijgevolg ook niet aan de daaruit volgende vervolgingsfeiten en vrees. Immers, uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat vertonen een veelheid aan tegenstrijdigheden.

Er wordt opgemerkt dat u verklaart in Italië reeds tweemaal een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben – u deed een verzoek om internationale bescherming en kreeg een negatieve beslissing, vervolgens probeerde u opnieuw een verzoek in te dienen, maar er werd u geweigerd om de procedure opnieuw te doorlopen – en dat u hieromtrent een negatieve beslissing ontvangen heeft. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië, ondermijnt reeds uw verzoek om internationale bescherming in België, te meer daar u aangeeft dat u aan de Italiaanse asiendiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (NPO 1, p. 14-15).

U gaf bij DVZ aanvankelijk een geheel andere vertrekreden: "ik zat in een bende in Lagos en daar deden we aan zakkenrollen, maar zaken escaleerden met een andere bende. Ik schoot iemand dood en nu wil die andere bende mij doden. Ik besloot om naar Libië te gaan" (Verklaring DVZ d.d. 08/09/2020, hierna DVZ-V, p. 13). Hiermee geconfronteerd stelt u simpelweg dat u zoiets nooit heeft gezegd (NPO 1, p. 33-34).

U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woonplaatsen, gezien uw woonplaatsen samenhangen met uw lidmaatschap van bepaalde (criminele) groepen, ondermijnt deze vaststelling omtrent uw woonplaatsen ook de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap. Bij DVZ gevraagd naar uw woonplaatsen, verklaarde u van 1990 tot 2004 in Oyo State te hebben gewoond, vervolgens van 2004 tot 2005 in Lagos, en tot slot van 2005 tot 2015 opnieuw in Oyo State (DVZ-V, p. 6).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud, verklaart u ook ongeveer in 2003 of 2004 van Oyo State (Saki) naar Lagos te zijn verhuisd. Echter in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen voor DVZ, geeft u nu aan tot – u wisselt in uw verklaringen – ongeveer 2013 of eind 2014 of begin 2015 in Lagos te hebben gewoond, en pas dan opnieuw naar Oyo State (Ibadan) te zijn verhuisd (NPO 1, p. 4-7, 33). U verklaart dus bij DVZ slechts een jaar of twee in Lagos gewoond te hebben, terwijl u voor het CGVS verklaart ongeveer tien jaar in Lagos gewoond te hebben. Ook over de laatste periode bent u tegenstrijdig: waar u tijdens uw eerste interview op het CGVS verklaart vier of vijf maanden in Ibadan te hebben verbleven (NPO 2, p. 4), stelt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u slechts één of twee weken daar heeft verbleven (NPO 2, p. 20). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige DVZ-verklaringen, ontkent u simpelweg dit gezegd te hebben (NPO 1, p. 33-34).

Wat betreft uw periode bij 'One Million Boys,' merkt het CGVS volgende zaken op. U stelt dat u zich bij deze groep heeft aangesloten in ongeveer 2004 of 2005 en toen u de gevangenis verliet in 2010 besloot u zich af te keren (NPO 1, p. 15-16). U weet niet wanneer de groep is ontstaan, wel dat ze is ontstaan in Oshodi (NPO 1, p. 30) – tijdens uw tweede gehoor op het CGVS stelt u niets te weten over het ontstaan van de groep (NPO 2, p. 5). Het CGVS vindt echter geen informatie terug over deze groepering in uw lidmaatschapsperiode. Eerder, de teruggevonden landeninformatie stelt dat de groep is ontstaan in 2011 in

Ajegunle (Lagos) (zie blauwe map), wat uw deelname aan deze criminele groep in die specifieke periode ongeloofwaardig maakt.

U zou na uw vrijlating uit de gevangenis een motorbike op krediet gekocht hebben: waar u tijdens uw eerste gehoor verklaart dat u 180.000 Naira diende terug te betalen in 6.000 Naira elke week (NPO 1, p. 16-17), stelt u tijdens uw tweede gehoor dat uw schuld 130.000 Naira bedroeg, specificeert hierbij zelfs "het was 125.000 Naira, en dan moet je erna nog 5000 Naira betalen om de eigendomsdocumenten op te halen, opdat het officieel van jou is, dus in totaal zou het 130.000 Naira zijn," in 5.000 Naira elke week (NPO 2, p. 7-8). Vervolgens, zou er echter een verbod zijn gekomen op motorbikes in Lagos in 2011 (NPO 2, p. 8), en u werd gearresteerd in 2011, waarbij uw motorbike werd afgenomen (NPO 1, p. 16). Echter, volgens landeninformatie kwam deze ban er pas in augustus 2012. De Lagos State Traffic Law 2012 verbiedt, onder meer, motorfietsen te berijden, te besturen of handmatig voort te bewegen op 11 snelwegen, 41 bruggen en 496 routes in de staat. Commerciële motorrijders zijn verboden in Ikoyi, Victoria Island en Lekki. Bovendien wordt een overtreding door commerciële motorrijders op deze wegen bestraft met een boete van 20.000 Naira (30.000 Naira of drie jaar gevangenisstraf voor recidivisten) (zie blauwe map). Uw kredietgever betaalde uw borg. Over deze kredietgever en uw schuld bent u echter ook vaag: u kent enkel bijnaam 'O.(...)', niet de echte naam van uw kredietgever ondanks dat hij uw borg heeft betaald; u weet niet hoeveel deze borgsom bedroeg, ondanks dat u deze ook diende terug te betalen bovenop uw krediet; u heeft geen enkel idee wat uw huidige schuld bedraagt; u heeft geen idee hoeveel u hem nog heeft afbetaald nadat uw motorbike werd afgenomen (CGVS Vragenlijst d.d. 06/05/2021, hierna CGVS-V; NPO 2, p. 6-8). Uw heler heeft u daarop voorgesteld aan M.(...), opdat u kon wegvlugten van uw kredietgever naar elders in Lagos (NPO 1, p. 16). Doch, waar u tijdens uw eerste gehoor verklaart dat uw heler, nadat u hem inlichtte over uw situatie, na "misschien één week ofzo, geen twee volledige weken" met het voorstel van M.(...) kwam (NPO 1, p. 19), stelt u tijdens uw volgend gehoor dat het drie weken of één maand later was (NPO 2, p. 23). Opnieuw blijken uw verklaringen tegenstrijdig, onderling en met landeninformatie.

Bovenstaande opmerkingen zorgen ervoor dat het CGVS sterke twijfels plaatst bij de door u geschetste levensloop in aanloop naar uw ontmoeting met M.(...) (die op zijn beurt aanleiding zal geven tot de aangehaalde vervolgingsfeiten), wat a priori de geloofwaardigheid van deze ontmoeting en alle verdere (vervolgings-)feiten reeds ondermijnd.

Met betrekking tot uw lidmaatschap van M.(...), wiens volledige naam u niet kent (NPO 2, p. 9), zijn groep, merkt het CGVS een veelheid aan tegenstrijdigheden op. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor dat M.(...) u drie of vier dagen na aankomst een motorbike gaf (NPO 1, p. 20), in tegenstelling, tijdens uw volgende gehoor stelt u dat het pas na een paar maanden was (NPO 2, p. 23). U werd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud ook gevraagd naar de hiërarchie binnen de groep. U stelde dat M.(...) de leider was, O.(...) tweede in rangorde, en "er is ook B.(...). Er zijn er veel" (NPO 1, p. 21). Hiermee in strijd verklaart u tijdens uw volgende interview dat de tweede in rangorde A.(...) was (NPO 2, p. 13) – een naam die u tijdens uw eerste interview nog toeschreef aan uw huisgenoot in Ibadan. Gevraagd naar de derde in rangorde, stelt u nu dat u geen idee heeft, dat u enkel M.(...) en A.(...) kende (NPO 2, p. 23). Gevraagd naar namen van andere boys zoals u, antwoordt u tijdens uw eerste interview: "O.(...), B.(...), F.(...), I.(...), H.(...) en N.(...) en W.(...). Er zijn veel" (NPO 1, p. 22).

Vreemd genoeg wanneer u diezelfde vraag opnieuw wordt gesteld op het tweede interview geeft u compleet andere namen – "J.(...), A.(...), veel (...) S.(...), A.(...), K.(...)" – en stelt zich geen andere namen te herinneren (NPO 2, p. 13). Verder, zowel tijdens uw eerste als tweede gehoor geeft u aan dat er een leider voor M.(...) was. Doch, waar u tijdens uw eerste gehoord aangeeft dat deze omkwam in een schietgevecht dat plaatsvond voor uw aankomst bij de groep (NPO 1, p. 30-31), stelt u tijdens uw volgende gehoor dat u deze vorige leider heeft ontmoet, dat hij simpelweg is afgetreden nadat de groep M.(...) had verkozen als nieuwe leider omdat hij meer vechtlust had. U verklaart uitdrukkelijk dat deze vorige leider nog leefde toen u vertrok (NPO 2, p. 12-13). Verder, tijdens uw eerste gehoor verklaart u dat u en de andere jongens zich steeds in een groep van 40 of 50 personen verplaatsten om taken, zoals geldophaling, uit te voeren. Door de Protection Officer opgemerkt dat dit best een grote groep is, antwoordt u gewoonweg dat u het niet kan zeggen (NPO 1, p. 22). Opvallend genoeg stelt u tijdens het volgende gehoor over de grootte van deze groepen: "het is vijf tot tien, of soms drie of vier, zo iets. Als je elkaar ziet en wie er meekan" (NPO 2, p. 24).

Ook uw verklaringen met betrekking tot het incident, het gevecht met de rivaliserende groep, en de nasleep vertonen tegenstrijdigheden. U stelt aanvankelijk tijdens uw eerste gehoor dat de politie de eerste dag van het gevecht kwam, maar dat zij met te weinig mensen kwamen. Toen zij merkten dat de gevechten niet stopten, keerden zij de tweede dag terug en hebben ze een grote actie op poten gezet (NPO 1, p. 24). In tegenstelling, tijdens uw tweede gehoor verklaart u dat de politie pas na drie dagen toekwam (NPO 2, p. 15). Verder, tijdens uw eerste gehoor verklaart u dat M.(...) u voor zijn vertrek de instructie gaf om 15.000 Naira aan zijn vriendin Happy te geven (NPO 1, p. 26). In tegenstelling, tijdens uw tweede gehoor, antwoordt u ontkennend wanneer de Protection Officer vraagt of M.(...) u nog iets heeft opgedragen te doen voor uw

vertrek (NPO 2, p. 17). Meer nog, u stelt nu dat zijn vriendin Lina heette, en dat u haar voor de laatste keer zag voor de gevechten (NPO 2, p. 25).

M.(...) stuurde u vervolgens naar zijn vier vrienden. Tijdens uw eerste gehoor geeft u de volgende vier namen: A.(...), E.(...), W.(...) en J.(...) (NPO 1, p. 8). Echter, tijdens uw volgende gehoor geeft u deels andere namen op: "J.(...), AK, ook nog een A.(...), en dan ik." Door de Protection Officer geconcludeerd dat het dus drie personen waren en u, de vierde, antwoordt u ontkennend, dat het vier personen waren. Door de Protection Officer geantwoord dat u slechts drie namen heeft genoemd, begint u te denken. Zij herhaalt de eerder genoemde namen, waarop u dan aanvult: "... S.(...)." U stelt dat het allemaal bijnamen zijn, dat AK K.(...) heet en S.(...) R.(...). U kent niet de namen van de overige twee leden, noch volledige namen van leden (NPO 2, p. 17-18). Zowel tijdens uw eerste gehoor als tweede gehoor geeft u aan dat u deze vier mannen reeds eerder had ontmoet bij bezoeken van hen aan M.(...). Doch, waar u aanvankelijk uitdrukkelijk stelde dat het gebeurde dat zij, naast samen drinken en roken, soms ook mee geld gingen ophalen (NPO 1, p. 25), stelt u later dat zij enkel mee kwamen drinken, roken en feesten. Expliciet gevraagd door de Protection Officer of zij soms ook mee geld gingen ophalen, antwoordt u ontkennend (NPO 2, p. 18). Verder, tijdens uw eerste gehoor stelt u dat u tijdens uw verblijf slechts éénmaal rechtstreeks telefonisch contact had met M.(...) (NPO 1, p. 27). In tegenstelling, tijdens uw tweede gehoor, stelt u meer dan éénmaal contact te hebben gehad (NPO 2, p. 16).

U besloot vervolgens om weg te vluchten van deze vier mannen. In deze vlucht heeft u ook allerlei bezittingen ("ik nam hun geld mee en alles waarvan ik dacht dat ik het kon verkopen" (CGVS-V)) van hen gestolen. De Protection Officer vraagt u meermaals waarom u het risico nam om van deze personen te stelen wetende dat zij (dodelijk) geweld niet schuwden, maar u antwoordt telkens simpelweg dat u geld nodig had voor uw nieuw leven (NPO 1, p. 28). Deze beslissing is an sich al weinig doordacht. U besluit vervolgens ook nog onder te duiken bij uw zwangere vriendin, die deze vier mannen persoonlijk kenden als uw vriendin (NPO 1, p. 28, 30; NPO 2, p. 20-21), wat dus een weinig gepaste schuilplaats lijkt. Zelfs specifiek door de Protection Officer gevraagd hoe deze vier mannen wisten waar uw vriendin woonde, bevestigt u: "omdat als we gingen clubben in de stad, dan ging mijn partner ook mee. Ze wisten dat wij samen waren. Deze mannen kenden haar." (NPO 1, p. 30). Aangezien uw vriendin woonde in een studentenhostel (NPO 2, p. 3), ging u samenwonen met een schoolgenoot van uw vriendin (NPO 1, p. 5). Tijdens uw eerste gehoor, antwoordt u dat deze persoon A.(...) heet, en omschrijft hem als "één van mijn vrienden" (NPO 1, p. 5). Tijdens uw tweede gehoor, antwoordt u dat uw huisgenoot 'T' heette – u stelt dat hij waarschijnlijk wel een echte naam had, maar dat u deze bent vergeten en dat jullie hem gewoon altijd 'T' noemden – en stelt u nu "ik kende hem ook niet echt goed. Ik verbleef gewoon bij hem, omdat ik niet bij mijn vriendin kon wonen" (NPO 2, p. 3-4). Zoals hierboven werd opgemerkt, noemt u de tweede leider van M.(...) zijn groep plotseling A.(...)

Tot slot, ook over het specifieke vervolgingsincident, waarbij de groep van vier uw vriendin heeft aangevallen, geeft u tegenstrijdige versies.

Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud, verklaart u dat u werd opgebeld door de gsm van uw vriendin door deze mannen: "ik hoorde hun stem, dus ik wist dat ze ook op zoek waren naar mij. Ik wist niet wat er is gebeurd. Ik had geen mogelijkheid om haar te bellen. 'We zullen je overal vinden. We hebben al jouw vriendin gevonden,' dat zeiden ze aan de telefoon." Later kon u een vriendin van uw partner bereiken die u vertelde dat er personen naar het hostel waren gekomen die uw vriendin hadden neergeschoten en dat ze naar het ziekenhuis was gebracht (NPO 1, p. 11-12, 17). Op het moment van uw gesprek met deze vier mannen via de telefoon van uw vriendin, was u nog niet op de hoogte dat zij was neergeschoten. U wist enkel dat zij u opbelden met de telefoon van uw vriendin. Het is dan ook minstens opvallend te noemen dat u pas een paar uur later informeert naar het lot van uw vriendin: "Diezelfde dag. Ik was geschrokken toen ik hen aan de telefoon kreeg, dus ik zette mijn telefoon weg. Een paar uur later, heb ik dan haar vriendin gebeld. Zij heeft me dan gezegd dat ze niet wisten wat er was gebeurd, enkel dat mijn partner was neergeschoten en naar het ziekenhuis werd gebracht." (NPO 1, p. 12). Pas twee of drie weken later, vernam u via de vriendin van uw partner dat zij oké was, maar niet meer met u wou praten. Dit is het laatste dat u heeft vernomen over uw vriendin (NPO 1, p. 12). Gevraagd naar haar zwangerschap, moet u toegeven dat u niet weet wat ermee is gebeurd, dat u denkt dat ze het misschien is verloren door het incident (NPO 1, p. 12-13). U weet ook niet of uw partner naar de politie is gegaan, niet naar geïnformeerd (NPO 1, p. 32). Het is an sich al opvallend dat u, eerst, zo laat pas informeert naar uw vriendin, en, vervolgens, zo summier op de hoogte bent van haar verdere lot en acties. Ook over uw eigen situatie met deze vier mannen heeft u nergens geïnformeerd (NPO 1, p. 18). Deze desinteresse is weinig verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Het wordt echter geheel ongeloofwaardig wanneer blijkt dat u een andere versie geeft van deze gebeurtenis tijdens uw tweede gehoor. U verklaart opnieuw dat de vier mannen uw vriendin hebben neergeschoten, maar stelt nu: "Ze gingen naar hostel van vriendin. Ze hebben haar neergeschoten. Iemand van in de buurt heeft dan naar T gebeld en gezegd wat er met mijn vriendin is gebeurd. Hij heeft het dan aan mij verteld. Ik wist dat het de groep was." U heeft zelf nooit rechtstreeks contact gehad met de groep – werd niet gebeld door hen vanaf uw vriendin haar telefoon. U schrijft dit incident aan deze vier mannen toe, omdat u "wist wat ik had gedaan" (NPO 2, p. 20-22). Verder, stelt u nergens nog te hebben geïnformeerd naar de toestand van uw vriendin

nadat u op de hoogte werd gebracht van het schietincident: "ik had geen telefoon, dus geen informatie" (NPO 2, p. 22) – opnieuw in strijd met uw eerdere verklaringen. Ondanks uw verklaring nergens te hebben geïnformeerd, antwoordt u wel dat uw vriendin enkel werd verwond, niet is gestorven. Gevraagd hoe u dit dan weet, dat ze de aanval heeft overleefd, dient u toe te geven dat u het eigenlijk niet weet, dat u gewoon wegvluchtte (NPO 2, p. 22). Tot op heden weet u haar lot niet, en stelt nu dat u degene bent die niet met haar wil spreken (NPO 2, p. 22). Tijdens uw tweede gehoor vermeldt u aanvankelijk ook niets meer over een zwangerschap. Pas wanneer de Protection Officer hier specifiek naar vraagt, antwoordt u: "Tijdens die tijd, denk ik, dat ze misschien zwanger was. Zij dacht dat ze het voelde, maar we hebben nooit officieel getest voor ik vertrok en het probleem." (NPO 2, p. 22) – opvallend aangezien u eerder aangaf dat deze zwangerschap de aanleiding vormde voor uw vlucht van deze vier mannen (CGVS-V; NPO 1, p. 17, 30).

Finaal, waar u tijdens uw eerste gehoor aangaf dat u vier of vijf dagen na het incident Nigeria verliet en ondertussen in een hotel verbleef (NPO 1, p. 11-12), stelt u tijdens uw tweede gehoor dat u de dag van het incident uit T's huis bent vertrokken, in cafés en op straat heeft rondgehangen en dan op de derde dag Nigeria heeft verlaten (NPO 2, p. 21-22).

Het geheel aan bovenstaande opmerkingen – waarbij het CGVS voornamelijk opmerkte dat er verscheidene significante tegenstrijdigheden zijn in uw verklaringen tijdens uw interviews op DVZ, uw eerste interview op het CGVS en uw tweede interview op het CGVS, wat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas volledig onderuit haalt – maakt dat er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Oyo en deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te

worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Oyo en deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg of asielrelaas ondersteunen./

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 juni 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de hoorplicht, motiverings-zorgvuldigheidsverplichting. Manifeste beoordelingsfout”.

Verzoeker is van oordeel dat niet op een afdoende manier werd onderzocht of verzoeker om redenen omschreven in het Vluchtelingenverdrag bij een terugkeer naar zijn land van herkomst geen vervolging riskeert zonder dat hij hierbij beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten.

Verzoeker verwijst naar het *“Handbook of Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*. Er dient rekening gehouden te worden met het subjectieve element enerzijds en de sociale achtergrond van de verzoeker anderzijds. De bestreden beslissing hield geen rekening met het feit dat in Nigeria op verschillende plaatsen conflicten van diverse aard plaatsvinden. Ook met de enorme onveiligheid en vele gewelddaden in Nigeria wordt geen rekening gehouden. Verzoeker kan bovendien geen bescherming inroepen van de Nigeriaanse autoriteiten.

Verzoeker loopt minstens een reëel risico op ernstige schade in de zin van doodstraf of executie of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst.

De bestreden beslissing heeft verzoekers asielaanvraag niet op een afdoende manier getoetst aan artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is niet op een afdoende manier gemotiveerd en onzorgvuldig.

Dat geenszins een onderzoek werd ingesteld naar de actuele veiligheidssituatie in Nigeria. Dat het rapport, waarnaar de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing verwijst, ondertussen al dateert van juni 2021. Dat geen enkel actueel onderzoek van de veiligheidssituatie in Nigeria heeft plaatsgevonden. Immers, uit de EUAA, "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024 blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten nog steeds ernstige conflicten plaatsvinden van diverse aard waarin diverse actoren een rol spelen. Zowel Islamitische groeperingen, herders, burgerwachten, criminele bendes en etnisch geweld tussen gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers maken het land onveilig, naast militante acties in de Nigerdelta en separatistische Biafra-agitatie. Verzoeker citeert uit landeninformatie hieromtrent.

Dat er dan ook sprake is van een hoog willekeurig geweldniveau in het ganse land en er alom veiligheidsincidenten voordoen, zodat verzoeker het risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en hem de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden. De bestreden beslissing heeft verzoekers asielaanvraag niet op een afdoende manier getoetst aan de artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aan de Vluchtelingenverdrag en aan het EVRM.

3.1.2. In een aanvullende nota van 9 december 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EASO-rapport "*Nigeria Security Situation*" van juni 2021;
- de EASO "*Country Guidance Note: Nigeria*" van oktober 2021;
- het EUAA-rapport "*Nigeria – Country Focus*" van juli 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch stelt de Raad dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het poneren van een vrees voor vervolging en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd om tot de bestreden beslissing te komen, duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Gelet hierop neemt de Raad deze dus integraal over.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit het recente rapport van EUAA "*Nigeria – Country Focus*" van juli 2024, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling in de bestreden beslissing in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie kan men tot de conclusie komen dat er voor burgers in de deelstaat Oyo en de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaat Oyo en de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. VAN CAMP